

12-00 0000000000:00000000 000000

பத்மாவின் தோழி தங்கமணியை நாம் ஏற்கனவே பம்பலப்பிட்டி எஸ்கிமோ ஐஸ்கிரீம் பாரலரிடும், பல்கலைக் கழகத்துக்கு முன்னாலிருக்கும் நிழல் படர்ந்த பஸ்தரிப்பிடும், பல்கலைக் கழக இரசாயன ஆய்வுகூடத்திலும் சந்தித்திருக்கிறோம். இன்று வத்தளையிலுள்ள அவள் வீட்டில் அவளைச் சந்தித்து வருவோமா? தங்கமணி வசித்த வீடு வத்தளையின் வீதியில் பஸ்தரிப்புகுச்சமீபமாக அமைந்திருந்தது. அவள் அவ்வீட்டில் தன்தாய், தந்தையருடன் வசித்து வந்தாள். அவளது ஓரே தம்பியான சிங்காரவேலு வகுப்புகள் கச்சேரியில் இலக்கணக்கக் கடமையாற்றினான். அப்பா கொழும்பில் ஏதோ கம்பனியில் வேலை. வீட்டில் அம்மாவைத் தவிர, பச்சைத் துணைக்கு ரஜினா இருந்தாள். ரஜினா கொழும்பில் ஒரு வியாபாரத் தலத்தில் சூருக் கழுவது - தட்டிழுவது வேலை செய்பவள். தங்கமணி வீட்டில் பணம் சிலுத்தி "போர்ட்ராக்" இருந்தாள். ரஜினாவும் தங்கமணிக் கும் நல்ல சிநேகிதம். பொழுது போகாத நேரங்களில் பச்சைக் கொண்டிருப்பதற்கும் விடும்புறதை தினங்களில் சினிமாவைக் கும் போய் வருவதற்கும் ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருந்தார்கள்.

நாம் தங்கமணியைச் சந்திப்பதற்குச் சின்ற தினம் மகாசிவராத் திரிவிரத நாள். விடும்புறையும் கட்ட. ரஜினாவும் வீட்டிலிருந்தாள். தங்கமணி வீட்டு விறாந்தையில் ஒரு நாற் காலியில் தனது கிமோனாவில் ஓய் யாரமாக உட்கார்ந்திருந்தாள். ரஜினாவோ விறாந்தைக்கு முன்னால் முற்றத்தில் தன்கிளகைகளை ஒரு தட்டும் போல் அலபைப் பரப்பி வளர்ந்திருந்த 'ஜாம்' மரத்தில் 'ஜாம்' பழங்களதைத் துள்ளித் துள்ளிப் பிடிக்கக் கொண்டிருந்தாள். நன்றாய்க் கனிந்து வாய்க்கு ருசியான பதத்தில் பழுவது திருந்த கனிகள் கிடதைத் போது அவற்றைத் தன் வாயில் இட்டுக் கொண்டும், சாப்பிட பதமாகக் கிடதைத் தவற்றை "இந்தா தங்கம், உனக்கு பிடி!" என்று தன் அன்புத் தோழிக் கு அவற்றை வீசிக் கொண்டும் நரத்தனமாபினாள் அவள். ரஜினா தங்கமணியைப் போல் கால்கள் வரையீண்ட கிமோனாவை அணியாமல் கவனவே அணிந்திருந்தாள். அவள் ஒரு புள்ளி மான் போல் துள்ளித் துள்ளிக் கனி பறித்த காட்சி

வீ தியில் பாய்க் கொண்டிருந்த இளைஞர்களின் கண்கள்க்குப் பிறு விருந்தாயிருந்தது. அவளது உருண்டு சிவந்த கால்களின் எழில் அவ்வாறு வீ தி இளைஞர்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது, தங்கமணிக் குச் சிறிதும் பிடிக் கவில்லை. ஆனால் அதை வளிக் குக் காட்டாமல் வறூ காரணத்துக்காக அவளை அழைப்பது போல் "ரஜி! இங்கே வா. நான் உன்னிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயம் பசே வணே டும்!" என்று கறினாள் .

"இரு தங்கம் . இன்னும் கொஞ்சம் பழங்கள் பிடுங்கி விட்டு வருகிறேன் . இன்றைக்கு முழு நாளும் விடுமுறையானதே? பசிக் கொண்டேயிருக்கலாம் "

"அது சரி, நீ பழத்தைப் பிடுங்கத் துள்ளும் பொழுது உன்னுடைய சட்டை குடை மாதிரி காற்றிலே விரியுது"

"அப்படியா? அப்படியானால் வகை அழகாயிருக்காமே?"

"அழகாயிருக்குது. ஆனால் ரோட்டிலே போறவர்கள் பார்க்கிறார்கள்!"

"பார்க்கட்டாமே, எங்களுக்கென்ன நடட்டம் "

தங்கமணிக் கு ரஜினாவின் துட்க்குப் பசேசுப் பிடிக் காவிட்டாலும் "வாடி ரஜி, காய்களைப் பிடுங்கி வீ ணாக் காமல் பழக்க விடு. சரியாக நாளை விட்டு அடுத்து தாள பதமாய் ப் பழுத்திருக்கும் ." என்றாள் .

"காயா?" என்றாள் ரஜினா ஆச்சரியத்துடன் . எண்ணி மொத்தம் முப்பது கனிந்த 'ஜாம்' கனிகளை அவள் இது வரை நன்றாகச் சுவதைதுச் சப்பிட்டிருந்ததே அவளது ஆச்சரியத்துக்கக் காரணம் .

"ஓகோ, அப்படி என்றால் நீ பழங்களா சாப்பிடுகிறாய்! அப்போது பழத்தை எல்லாம் நீ சாப்பிட்டு விட்டுக் காய்களை எனக்கு ஏறிகிறாய் , அப்படித் தானே?"

ரஜினி தன்னமை நி வந்த சிரிப்பை முகத்ததை திரும்பி உதட்டைப் பிதுக்கி அடக்கிக் கொண்டு, "சீ ! தங்கம், அப்படிச் செய்வனோ? இந்த உணக்கொரு நல்ல பழம்" என்று கையுள் மறைத்து வதை திரும்பிச் சீக்கச் செய்வென்றோ கனிந்த மீன்று பழங்களில் ஒன்றைத் தங்கத்தை நோக்கி வீ சினாள்.

சில சமயங்களில் மிகப் பெருமதியான பொருள்களைக் கட்ட சந்தோசமாகத் தியாகம் செய்ய முன் வரவும் பலர் இப்படிப்பட்ட அற்ப பொருள்களை இன்னொருவருக்காகத் தியாகம் செய்ய முடியாது இடர்ப்படவது எவ்வளவு வியப்பானது? நன்றாகக் கனிந்த அந்தப் பழத்ததை தங்கமணிக்குக் கொடுக்க வேண்டி வந்ததே என்ற நினைவு வகு நேரமாக ரஜினி அவின் உள்ளத்தை ஓரளவு அரித்துக் கொண்டிருந்தது. எனவே அந்த நடத்தையைச் செய்ய 'ஜாம்' மரத்தின் அடர்ந்த இலகைகளுக்கிடையே பவளமணி போல நன்றாகக் கனிந்த ஜாம் பழங்களதைத் தேடிக் கொண்டிருந்தாள் அவள். கட்சையில் கண்ணுக்கு ஒரு கனிந்த பழமும் தன் படாத நிலை வந்ததும், வீட்டுப் படியில் கிதித்தறிக் காலில் இருந்த மணலில் வாசலில் இடப்பட்டிருந்த தன்னந்தும் புத்தக கிலே தட்டி விட்டு விற்றதைக் கண்டு வந்து தங்கமணியின் நாற்காலிக் குமுன்னால் கிடந்த இன்னொரு நாற்காலியில் "அம்மாடி" என்று ஆயாசத்துடன் விழுந்தாள் அவள்.

தங்கமணி, அன்று விரதம் ஆனதால் காலையிலே குளித்து முழுகித் தலையை வழக்கம் போல அழுத்திச் சீவாது கோடாலி முடி போட்டிருந்தாள். வழக்கமாக அவள் நெற்றியில் தீட்டப்பட்ட விளக்கும் ஆச்சரியக் குறி போன்ற திலகத்தையும் அன்று காணாமல் திருநீற்றை மட்டும் நெற்றியில் சற்று அதிகமாக அப்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

ரஜினி அவன் முகத்தை ஏற இறங்கப் பார்த்த வண்ணமே "என்ன தங்கம்! முக்கியமான விஷயம் ஒன்று பச்சை வேண்டாமென்றாயே, சொல்லவே. இப்போது நான் 'பிறீ' என்றாள்.

தங்கமணி சுற்று முற்றும் பார்த்துவிட்டு "அம்மா எங்கே!" என்றாள். "அடக்கையிலே வேலைக் காரியோடு, சிவிடியோடு பச்சைவது போல சப்தம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். உமக்குக் காது கேட்காதோ?" என்றாள் ரஜினி.

Written by - அ.ந.கந்தசாமி -

Tuesday, 20 March 2012 18:41 - Last Updated Tuesday, 03 April 2012 04:05

தங்கமணி அதற்குப் பதிலளிக்காமல், "வந்து... நான் சொல்லப் போகும் விஷயம் பரம் இரகசியம். இந்த உலகத்தில் உனக்கு மட்டும் தான் சொல்லுவனே. யாருக்கும் சொல்ல மாட்டனே என்று வாக்குறுதி கொடுத்தால் தான் கடுகுவனே" என்றாள்.

ரஜினி, "அப்படி வாக்குறுதி அளிக்க என்னால் முடியாது. எந்த இரகசியத்தையும் ஓர் ஆளுக்கு மட்டும் நான் கட்டாயம் சொல்லுவனே. அது உமக்கு ஆட்சேபணை இல்லலை என்றால் சொல்லும்" என்றாள்.

"யாருக்கு"

"என் போய் பிரண்டுக்கு!... காதல் மன்னனுக்கு!"

போய் பிரண்ட்! காதல் மன்னன்!

தங்கமணிக்கு உள்ளத்தை என்னவோ சயெத்தது. எல்லோருக்கும் ஒரு போய் பிரண்ட், காதல் மன்னன்! இந்தக் காலத்துப் பணிகள் எப்படியோ ஒவ்வொருவனைப் பிடித்து விடுகிறார்கள்! காலம் கெட்டுப் போய் விட்டது. ஆனால் என் விஷயத்தில் மட்டும் தான் நாசமாய்ப் போன காலம் கெட்டு மாட்டனே என்கிறது. எத்தனையோ பேர் தங்கமணியைப் பார்த்துப் பல்லிளிப்பது மயெதான். ஆனால் உருப்படியானவன் ஒருவனும் இன்னும் பல்லலை இளிக்காததுதான் தங்கமணியின் குறை. உத்தியோகமில்லாதவனும், உருக்குலநத்வனும் உதவாகக் கரகைளும் தான் அவள் பாதையில் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே தங்கமணி, "ஓடும் னோட உறும் ன் வராமளவும்" கொக்கு போல் வாடி இருக்க வேண்டியிருந்தது. இன்றைய விரதம் இது விஷயங்களில் நல்ல பலனைத் தருமோ என்னவோ? இதுதான் விரதம் அனுட்டிப்பதின் நோக்கம். பரீட்சையில் சித்திபெறுவது தான் என்று அவள் உத்தியோகப் பிரவமாக அப்பா, அம்மா, வலேகைகாரி, ரஜினி ஆகியோர் முன்னிலையில் பகிரங்கப் பிரகடனம் செய்திருந்த போதிலும், அதன் அந்தரங்கமான நோக்கங்களில் தனக்கு ஒரு நல்ல கணவன், அல்லது காதலன் கிடக்க வேண்டாமென்பதுமொன்றாகும். எமது புராணங்களின் படி உலக நாயகியாகிய உமாதேவியே தனக்குக் காதலன் வேண்டாமென்று விரதமிருந்திருக்கிறார். ஆகவே தங்கமணி அதற்காக இரகசிய விரதம் காத்ததில் தவறில்லையா?

ரஜினிக்கு தன் காதலனைப் பற்றி இடம் பமாகப் பிரகடனம் செய்ததை எப்படியோ ஒருவாறு தாங்கிக்கொண்டு அவருக்குச் சொன்னால் பரவாயில்லை. ஆனால் வேறொரு யாருக்கும் சொல்லுவதில்லை என்று வாக்குறுதி கொட்டு" என்றாள் தங்கமணி.

வளெரிக்குக் காட்டாமல் உள்ளே குமறைந்து கொண்டு "அதில்லை ரஜி, இந்தப் பத்மா - ஸ்ரீ தர் ஜோடியை அடியோடு பிரிப்பதற்கு நான் ஒரு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறேன். பார் நான் செய்யப் போகிற வலையை" என்றான்.

"என்ன செய்யப் போகிறாய்"

"ஸ்ரீ தரின அப்பாவுக்கு இந்தக் காதல் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் அறிவிக்கப் போகிறேன்."

"அதைத்தான் கோள் மட்டிட்டுவது என்பார்கள். நீ கோள் மட்டிட்டுப் போகிறாயா? அது மிகவும் கட்டிப் பழக்கமென்று சிறு வயதில் பள்ளிக் கட்டித் துப் பிள்ளைகள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்."

"நான் கோள் மட்டிட்டுப் போவதில்லை. கோள் மட்டிட்டுவதென்றால் நரேடு போய்ச் சொல்லுவது. நான் கடிதம் எழுதப் போகிறேன்."

"யாருக்கு, சிவநசேருக்கா? சிவநசேர உனக்குத் தெரியுமா?"

"தெரியும். பார்த்திருக்கிறேன். எங்கள் கிராமத்தில் இருக்கும் இந்த நாட்டின் மிகப் பெரிய மனிதர் அவர். அவரை எனக்குத் தெரியாதா? ஆனால் அந்த அறிமுகத்தைக் காட்டாமலே கடிதமெழுதப் போகிறேன் நான்."

"எப்படி?"

"கை எழுத்துப் போடாமல் மொட்டைக் கடிதம் எழுதப் போகிறேன்..."

"மற்றவர் விஷயமாக நாம் ஏன் மூத்திரையை இவ்வாறு சிலைவழிக்க வேண்டும்? கை எழுத்தில்லா கடிதத்தை மூத்திரையும் இல்லாமலே போட்டு விடும். சிவநசேர்"

இரட்டிப்புப் பணம் கட்டி எடுக்கட்டும்... அது சரி, மொட்டைக் கடிதம் என்றாய்வு, அது பற்றி எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. சொல்லு கேட்போம்."

தங்கமணி அதற்குப் பெரிய விளக்கமே கொடுத்து விட்டாள். வவ்வியாகக் கச்சேரியில் வலை பார்த்த தம்பி சிங்காரவலும் தானும் பல மொட்டைக் கடிதங்களை அவ்வப்போது எழுதியிருப்பதாகவும் உண்மையில் மொட்டைக் கடிதங்களில் எத்தனையோ வகைகள் இருப்பதாகவும் கபறினாள் அவள்.

"மொட்டைக் கடிதங்களில் சிலவற்றுக்குக் கை எழுத்தே இடப்படுவதில்லை. அவதான உண்மையான மொட்டைகள். ஆனால் மற்றும் சிலவற்றுக்கோ 'உண்மை விளம்பி', 'சத்தியக்கீர்த்தி', 'சமீகத் தொண்டன்' பொன்ற பெயர்கள் கை எழுத்தாக இடப்பட்டிருக்கும். இப்படிப்பட்ட கை ஒப்பம், தமது மொட்டைக் கடிதங்களில் உள்ள பெயர்களுக்குச் சத்தியத்தின் வலுவையும் பரோபகாரத்தன்மையையும் தரும் என்பது அவற்றை எழுதுவோர்களின் எண்ணம். வறே சிலர் "கம்பர்", "வள்ளுவர்", "அகஸ்தியர்" பொன்ற புனை பெயர்களை உபயோகிப்பார்கள். ஆனால் மிகத் தந்திரசாலிகளான இன்னும் சிலரோ உண்மைப் பெயர்களைக் கட்ட உபயோகித்து விடுவார்கள். ஆனால் இது ஆள் மாறாட்டப் பிரச்சினையைக் கிளப்பிப் பல தடவைகளை அதை எழுதி பலருக்கு விளக்கக் கட்டாமாதலால் அனுபவமிக்க மொட்டைக் கடித எழுத்தாளர்கள் இதை அதிகம் விரும்புவதில்லை."

இப்படிப் பல ருசிகரமான தகவல்களைக் கபறினாள் தங்கமணி. தங்கமணி இந்த விவரங்களை எல்லாம் ஓரே மீச்சில் பிரச்சி கம்போல் கொட்டி விடவில்லை. ஒரு வினா விடை ரீபத்தில் இத்தகவல்கள் ஒன்றன் பின்னொன்றாக வலிவந்து மொட்டைக் கடிதங்களின் முழு உருவத்தையுமே விளக்கி விட்டன. ரஜினா களே வி கேட்டாள். தங்கமணி விடை பகர்ந்தாள்.

ரஜினா கேட்ட களே விகளுக்கு ஒன்று "மொட்டைக் கடிதங்களை ஏன் எழுத வலண்டும்" என்பதாகும். அதற்குத் தங்கமணி விரிவாகப் பதிலளித்தாள்.

"கட்டும் பங்களபை பிரிப்பதற்கு, உத்தியோகத்தர்கள வலையிலிருந்து நீ க்குவதற்கு, தான் விரும்பாத காரியங்களை நடக்காது தடுத்து நிறுத்துவதற்கு - இப்படி எத்தனையோ நோக்கங்கள்காக மொட்டைக் கடிதங்களை எழுதலாம். ஒரு குற்றம்ற்றவன் மீது கட்ட சந்தகைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு மொட்டைக் கடிதம் போல் சிறந்த கருவி வறையில்லை. உண்மையில் திறமையாக எழுதப்பட்ட மொட்டைக் கடிதங்களால் மொட்டைத் தலகைகும் முழங்காலுகும் கட்ட முடிச்சுப் போட்டு விடலாம்!" இவ்வாறு எத்தனையோ காரணங்களை எடுத்துக் கபறினாள் தங்கமணி. முடிவில் பின்வரும் காரணத்தகை:

கொண்டிருக்கின்றன. கொட்டாஞ்சனையில் குடிசையில் பிறந்த பரமானந்தர் மகள் பத்மா என்ற ஒரு சாதி கட்ட அநாதைச் சிறுக்கி உங்கள் உத்தமமகன் ஸ்ரீ தரூக்கு வலவை வீ சி வருகிறாள். இதனால் உங்கள் குலக்களவமும் அந்தஸ்தும் குலயாதிருக்க வணை டுமானால், உடனடியாக இச் சிறுக்கியின் கொட்டத்தை அடக்க நடவடிக் கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இக் கடித்ததை உங்கள் குடும்பத்தின் மீது கொண்ட நல்லணைத்தின் பயனாகவே நான் எழுதுகிறேன்." கடித்ததின் மூடிவிலக்கை ஒப்பமாக "நன்மை விரும்பி" என்ற வார்த்தைகள் இடப்பட்டன.

கடித்ததை எழுதி மூடித்ததும் தோழிகள் இருவரும் விரதச் சாப்பாடு உண்ணச் சன்றார்கள். வழக்கத்துக்கு மாறாக அன்று பாயசத்துடன் சவைச் சாப்பாடு. ரஜினி கிறிஸ்தவப் பண்ணைன்றாலும் இடையிடையே சவைச் சாப்பாடு சாப்பிடுவதை அவள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அவளுக்குப் பொதுவாக மீன் இறச்சி இல்லாது உனவு இறங்குவது சற்றுகக் கடினமான விஷயமயோனாலும், வாய்க்கு இனிமையான பாயசம் கிடக்கவும் என்ற திருப்தி அதை ஓரளவு சமன் செய்யவே செய்தது!

அன்று பிற்பகல் தோழிகள் இருவரும் கொழும்புக்குச் சினிமா பார்க்கச் சன்ற போது, ஒரு பரோச்சரியம் அவர்கள்க்கு அங்கே காத்திருந்தது. பத்மாவும் அடுத்த வீட்டு அன்னமமாக காவும் படம் பார்க்க வந்திருந்ததே அது. தங்கமணியகை கண்டதும் பத்மா, "தங்கம், இங்கே வந்துட்கார" என்று கஃபினாள். தங்கமணியும் பத்மாவுக்கப்பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டாள். அத்துடன் ரஜினிவை அவளுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தாள் அவள். பின்னர், பணிகள் மஃவரும் கலகலவன்றி பசே ஆரம்பித்தார்கள். பத்மாவின் பரேழிலகை கண்டு வியப்படந்தாள் ரஜினி.

தங்கமணி பத்மாவிடம் ஸ்ரீ தர் விஷயம் பற்றி விசாரித்தாள். பத்மாவும் எல்லா விஷயத்தையும் தங்கமணியிடம் ஒளிவு மறவின் றி கஃபினாள். ஸ்ரீ தர் தன்னிடம் தனது உண்மைப் பெயரலை மறவை துப் பொய் சொல்லியதன் காரணங்களலை விளக்கி விட்டு, "என்னை ஏமாற்றும் நகை கம் அவருக்க்குக் கொஞ்சமும் இல்லை. அதன் பலனாக பழையபடி நாங்கள் முன் போலவே நல்ல சிநகைதம்" என்று உற் சாகமாகக் கஃபினாள் பத்மா.

தங்கமணி, "அது எனக்குத் தெரியும். சில நாட்க்குக்கு முன்னர் இருவரும் காரில் ஜோடியாகச் சன்றதை நான் பார்த்தனே.. எனக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம் தெரியுமா?" என்றாள்.

பத்மாவுக்கு அதிக ஆனந்தம். தன் காசிலகை தங்கமணி உட்பட எல்லோருக்க்கும் ஜ்சி-சொக்ஸ் வாங்கிக் கொடுத்துள்.

அதசைச் சுவதைத் துச் சுவதைத் துச் சாப்பிட்ட வண்ணமே தங்கமணி "பத்மா! உண்மையில் நான் உங்கள் காதல் உடனே விடுமோ என்று எவ்வளவு கவலைப்பட்டனே தெரியுமா? ஸ்ரீ தர் உனக்கு நல்ல ஜோடி. நீங்கள் இருவரும் கல்யாணம் செய்து சந்தோஷமாக வாழ வேண்டாமென்பது தான் என்கிறேன் ஆசை." என்றாள்.

பத்மா, "அதனைச் சொல்லவும் வேண்டாமா, தங்கம்? எனக்கு ஓர் ஆளின் முகத்தைப் பார்த்தாலே அவருடைய மன எண்ணத்தை உடனே கிறிவிட முடியும். உன்னையே நான் சந்தித்த முதல் நாளே உனது முகம் என்னக்கவரந்துவிட்டது" என்றாள்.

பத்மாவின் இவ்வார்த்தைகள் ரஜினிவின் உள்ளத்தைத் துணுக்குறச் செய்தன. தங்கமணியின் முகத்தைத் தன் கடகைக் கண்களால் நன்கு அவதானித்துப் பார்த்தாள் அவள். அந்த முகத்தில் ஒரு இரண்டாம் கணம் கவிந்திருந்தது போலத் தோன்றியது அவளுக்கு. "இந்த முகத்தையா பத்மா இவ்வளவு திரும்பும் புகிறாள்." என்று ஆச்சரியப்பட்டாள் அவள்.

முகத்தில் ஒன்றுமில்லை. பார்ப்பவர்களின் கண்ணிலும் மனதிலும் தான் இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் தங்கியிருக்கின்றன என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது அவளுக்கு. "இந்த பத்மாவைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். 'தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மனம் எப்படியிருக்கிறது?' என்ற நடுக்கமும் ஏற்பட்டது அவளுக்கு.

[தொடரும்]

- ஈழத்து முன்னோடிப் படைப்பாளிகளில் ஒருவரான அறிஞரும் அமரருமான அ.ந.கந்தசாமியின் தினகரனில் வளையாத தொடர் நாவல் 'மனக்கண்'. பின்னர் இலங்கை வானொலியில் சில்லையார் சிலைவாசனால வானொலி நாடகமாகவும் தயாரிக்கப் பட்டது. அ.ந.க. எழுதி வளையாத ஓரேயொரு நாவல்து. இன்னும் ஒரு நாவலான 'கள்ளி வளம்', எழுதி தாளர் ச.கணசேலிங்கனிடமிருந்தது, 1983 இலங்கை இனக்கலவரத்தில் எரியுண்டு போனதாக அறிகின்றோம். 'தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மனம் எப்படியிருக்கிறது' எழுதிப்பட்ட நாவல்துவென்றும் அறிகின்றோம். - புதிவுகள் -